

Читання

Цікава книга природи

Робота з дитячою книжкою

Сторінки з книги природи

Як не любити зими сніжно-синьої...

Артикуляційна хвилинка

ІНДИКИ СЕРДЯТЬСЯ

**ЛОВИМО КИЦЬКУ
ЗА ХВІСТ**

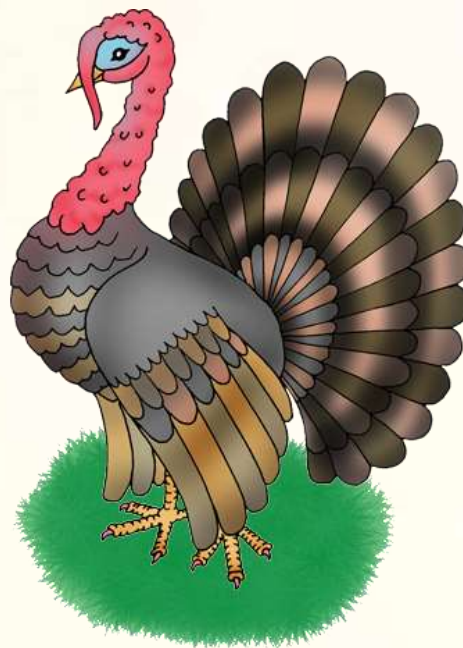

МІСИМО ТІСТО

Ребус

,

, , , в

Осінь

ОБЛЯНУВСЯ:
НАГЛЯДАТИ
ВИВІРЮВАТИ
ГОРІЛИТИ

Прочитайте

сніг

тепло

весело

сміх

росло

замерзло

радість

цвіло

морозець

Вислови про природу

- **Природа - це вічне життя, становлення і рух.**
- **Природа - єдина книга, кожна сторінка якої сповнена глибокого змісту.**
- **Природа не визнає жартів, вона завжди правдива, завжди серйозна, завжди сувора; вона завжди права; помилки ж і омани виходять від людей.**

І. Гете

Природа - це найкраща з книг, написана на особливій мові. Цю мову треба вивчати.

Н.Г. Гарін-Михайлівський

Прочитайте ці вірші самотійно

«Прощай осінь» Олена Дишлюк

Відшуміла осінь
Сивими дощами
Й тепло відлетіло
В вирій з журавлями.
Облетіло листя,
Вже дерева голі
Лиш здаля видніє
Ще зелена хвоя.
Почорніло поле,
І кущі тернисті
Лише червоніє
Калина в намисті.

Іван Сокульський

Де ж літечко поділось?
Куди воно пішло?
Під сонечком неділі
ще ж є - для нас - тепло!
Ще ж є - блакить і води.
Тече й тече Дніпро.
Ще й осінь славна ходить,
благословля добром.
Дерев зважнілі віти
горять ясним вогнем...
Вернись, вернися, літо,
ми всі на тебе ждем?

Який настрій у вас виник після прочитання цих віршів?
Які кольори тут згадуються?

Ю. Старостенко

Коли люта зима

- Ой лукава буває зима!
- Спершу то ніби й нічого, навіть утішно: кружляють у повітрі такі собі літаєчки. Але потім повалить густий лапатий сніг, візьметься мороз. Заморує на деревах кожну шпаринку: спробуй-но дістанься якоїсь комахини!..
- І приходить на пташок страшна біда. Сяде воно голодне довгу ніч ночувати, а як обутріло — несила й крилець звести. Не раз бува, що вивелось синичок у кубельці цілий гурт, а минає зима — двійко-трійко лишається.
- Отож коли повіє лихом, якась мудра синиця враз ударить на сполох: — Ці-ці-фінь!
- І подається дрібне лісове птаство слідом за нею до людського житла: тут сипне хтось жменю насіння, там, либонь, дощечку приладнали й насипали смачних зернят. Поки хати засвітять свої жовті вікна, пернате товариство і поснідає, і пообідає, й повечеряє разом. Десь під стріхою чи на теплому горіщі й обночуються...
- А як настане весна, а слідом за нею й літечко красне, синиці добрим людям віддять: усіх хробаків та гусінь у садках винищать. Яблука ростимуть великі та смачні!

"Ласкавий вітер і холодний вітрюга"

В. Сухомлинський

У темному лісі, в глибокому яру спали два вітри. Ласкавий Вітер — хлопець з синіми очима. А холодний Вітрюга — дід з колючою бородою.

Прийшла зима. Сонечко не могло піднятися високо над землею.

Білі сніги вкрили поле. Зашуміли тривожно верховіття дерев.

Прокинувся в глибокому яру холодний Вітрюга. Встав, вийшов з лісу. Застогнала хуртовина. Йде по землі холодний Вітрюга, замерзають річки, гуде хуртовина.

Та ось піднялося сонечко вище над землею. Заболіла спина у холодного Вітрюги. Поплентав він у темний ліс, заліз у глибокий яр.

Прокинувся ласкавий Вітер, вийшов з лісу.

Засміялося сонечко, потекли струмки, зацвіли квіти, зашуміли трави.

М. Леденцов «Снігур»

- Настала зима, засипала землю сріблястим снігом. Тоді ж і пернаті вісники зими прилетіли. Посідали вони на засніжених деревах — і ті відразу погарнішали. Скрізь — намети снігові, а на деревах — рум'яні, червоні яблука пломеніють. Звісно, ніякі це не яблука, а красені снігурі. Вони й у сад залітають, і в парк, і на годівницю сідають, якщо побачать там кленове, ясенове або соняшникове насіння. Підсипай корму, не лінуйся! Тоді побачиш цих пташок зблизька.
А якщо ти гроно горобини або калини на годівницю прилаштуєш, то навряд чи скоро відлетять червоногруді снігурі та їхні сірогруді подружки. Спостерігай тоді за ними скільки заманеться.
Сидять статечні пташки, повагом видзьобують насіння з ягід, стиха перегукуються: «Ф'ю-ф'ю-ф'ю-ф'ю!»
Так і здається, що то вони людині дякують за смачну їжу.
Цілу зиму будуть мешкати снігурі там, де їх годуватимуть досхочу.
Але... що це?.. Сніг почав танути, і пташок не стало. Виявляється, вони на північ подалися, у густих лісах гнізда будувати, виводити снігурят.
А коли знову завіє-закрутить хурделиця, красені-пташки прилетять туди, де їжі більше. І обов'язково тоді, коли ліс сніжинками-пушинками вбереться, засяє в білому уборі. Неначе сніг той птахи на крилятах своїх принесли.
Нерозлучний снігур зі снігом. Через те цю пташку й звать снігуром.

Молодці!